

चित्रा, स्त्री, (चित्रयति चित्रकर्म करोति सर्व-
गुणैः शोभते इति वा । चित्र + अच् + टाप् ।)
श्रीकृष्णसखीविशेषः । यथा, उज्ज्वलनीलमणौ ।
“परमप्रहसस्वस्तु ललिता सविश्रायिका ।
सचित्रा चम्यकलता तुङ्गविदोन्दलेखिका ।
रङ्गदेवी सुदेवी चैवद्यौ सर्वगुणाग्निमाः ॥”
अस्याः कुञ्जः श्रीकृष्णस्य पूर्वस्यां आनन्द-
सुखदो नाम । वयः अष्टमावाधिकत्रयोदश-
वत्सरम् । वर्णो गौरः । अस्या वस्त्रं चाती-
पुष्यतुल्यम् । कर्म चित्रम् । इति गोस्वामि-
ग्रन्थः ॥ * ॥ ऋषिकपर्णौ । गोडुम्बा । सुभद्रा ।
दन्तिका । (पर्याया यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“चित्रा दन्ती निज्जम्भः स्थादुपचित्रा सुकूलकः ।
दाक्षायणी विश्रव्या च तथोद्भ्रमरपार्श्वपि ॥”)
माया । सर्पभेदः । नदीविशेषः । इति मेदिनी ॥
अपसरोविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ अश्वि-
न्याहिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतचतुर्दशनक्षत्रम् ।
तत्तु सुक्तावदुज्ज्वलं एकतारकामयम् ।
अस्य अधिष्ठात्री देवता विश्वकर्मा । यथा,—
“एकमौक्तिकसमुज्ज्वलप्रभे
लठरीन्द्वदने खमधगे ॥”

इति कालिदासः ॥

तत्र जातस्य फलं यथा, कौटौप्रदीपे ।

“प्रतापसन्तापितश्चुपचो
दक्षो नये चापि विचित्रवासाः ।
प्रदतिकाले यदि यस्य चित्रा
बुद्धिर्विचित्रा खलु तस्य शास्त्रे ॥”

ऋग्वेदाः । (यथा, चरके सूत्रस्थाने । १३ अ. ।

“तिलः पियालाभिषुको विभीतका-
श्चित्राभयैरुक्तमधुकसर्षपाः ।
कुसुम्भविस्वारकमृदलकातसी
निकोटकाचोडकारञ्जिशुजाः ॥
क्षेहाश्रयाः श्यावरसंक्षितास्तथा
स्युर्ज्जमा मत्स्यऋगाः सपचिणः ॥”)

गण्डर्व्या । सुतश्रेणी । मञ्जिष्ठा । इति राज-
निर्घण्टः । (यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने
२ अध्याये ।

“चित्रासमन्वितैश्चैव रुजादाहविनाश्रनम् ॥”)
हृन्दोविशेषः । इति हृन्दोमञ्जरी ॥ अस्य विव-
रणं हृन्दःशब्दे द्रव्यम् । (भायन्त्रीस्वरूपा
महाशक्तिः । यथा, देवीभागवते । १२।६।५३ ।

“चक्रवाकस्तनी चेष्टा चित्रा चारुविलासिनी ॥”)
चित्राक्षी, स्त्री, (चित्रे अक्षिणी नेत्रे यस्याः ।
समासे षच् स्त्रियां ङीप् ।) सारिकापक्षी ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चित्राक्षुपः, पुं, (चित्रा ऋषिकपर्णैव क्षुपः इत्य-
श्रांखटवः ।) द्रोणपुष्पी । इति राजनिर्घण्टः ॥

चित्राङ्गं, स्त्री, (चित्रं अङ्गं यस्मात् ।) हिङ्गुलम् ।
हरितालम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चित्राङ्गः, पुं, (चित्रमङ्गं यस्य ।) चित्रकः । रक्त-
चित्रकः । सर्पः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्य
गुणाः ।

“चित्राङ्गो वातप्रमनो दृंहणो बलकृन्मतः ।
श्लेष्मलः कथितो वापि दुर्ज्वरो मेदवर्द्धकः ॥”
इति हारीते प्रथमे स्थाने एकादशोऽध्याये ॥
धृतराष्ट्रपुत्राणामन्यतमः । यथा, महाभारते ।
१ । ११७ । ६ ।

“अथोवाहुर्महाबाहुश्चित्राङ्गश्चित्रकुन्तलः ॥”)
चित्राङ्गदः, पुं, चन्द्रवंशीयराजविशेषः । स तु
प्रान्तपुराजपुत्रः । विचित्रवीर्यभ्राता । (अयम्
प्रान्तपुराजस्य स्वर्गमनानन्तरं राज्यं लब्ध्वा
ऐश्वर्यवीर्यमदेन शूरान् सर्जान् लणवदमन्वत ।
अथ कदाचित् गन्धर्वराजचित्ररथः युद्धार्थमेन-
मभ्ययात् । ततः क्रुरक्षेत्रमध्ये प्रवृत्ते महति
युद्धे समधिकमायावलेनानेन गन्धर्वराजेन
निहतोऽयं कौरवप्रवीरः । इत्येवा कथा महा-
भारते । १ । १०१ । अध्याये द्रव्या ॥) गन्धर्व-
विशेषः । इति महाभारतम् ॥ (यथा, देवी-
भागवते । १ । २० । २२ ।

“चित्राङ्गदस्तु गन्धर्वो दृष्ट्वा तं मार्गं शृणुम् ।
उत्तत्तारान्तिकं भूमेर्विमानवरमास्थितः ॥”)
ब्रह्मपादजमसीशाखकायस्थस्य चित्रगुप्तादि-
त्रितयान्तर्गतमूर्त्तविशेषः । स अधोलोकविवे-
चकः । तस्याधोगमनकारणं यथा,—

“अधोगतस्य हेतुलं वगले । श्रेष्ठ कालिके ।।
वगलेति मनुं प्राप्य विप्रः स्यामिति वाञ्छया ॥
तपश्चकार पश्चाब्दं नान्यत् किञ्चिद्दृष्टहीतवान् ।
फलमूलादिकं किञ्चित् सायमिति यथा मितेत् ॥
विहाय विप्रस्य गुरोरपि पूजाश्च पार्श्वति ।।
जपेन्निर्वाहं हि वगलामन्वविप्रश्च नेक्षयन् ॥
ज्ञालेति ब्राह्मणाः सर्वं ऊचुश्चित्राङ्गदं क्रुधा ।
वचो हि मधुरं किञ्चित् प्रियाङ्गुक्ताश्च सुन्दरि ॥
रे चित्राङ्गद ! अञ्जलं वत्स ! विप्रलम्बिच्छसि ।
कदाप्युपानन् मल्लस्यो नैवेति न हि तुभ्यसे ।
वत्स ! शीघ्रमधो गच्छ चिरं क्रुत्र तपो मुदा ॥”
चित्राङ्गदः शार्पं श्रुत्वा ब्राह्मणान् तुष्टाव ततो
ब्राह्मणा लज्जिताः सन्तस्तद्वत्सुः ।

“हे चित्राङ्गद ! हे तात वत्स ! त्वं नोत्सवः किल ।
दुश्चिन्तां क्रुत्र मा तात भद्रं ते कथयाम भोः ॥
जनस्तपोवलेनैव सर्वं प्राप्नोष्यसंश्रयम् ।
नार्हतीशं विना तात ! ब्राह्मणो भवितुं किल ॥
इतीश्वराज्ञा वेदेऽस्ति प्रतिजानीहि तत्ततः ।
वरं प्राप्नोति देवलं ब्राह्मण्यलं कदापि न ॥
यथामरत्वमौशेन विना कापि न प्राप्नोति ।
नोत्सवस्त्वमधो गच्छ सुखेन वगलां जप ॥
कलेर्दृशसहस्राणि नागलोकेश्वरो भव ।
ततस्त्रिलोकनाथस्वमिन्द्रतुल्यो भविष्यसि ॥
राज्यं सुक्रान्ततो नैव पुनरावर्त्तनं तव ।
सदा वयं तव शिवं चिन्तयामो न भी क्रुत्र ॥
तात गच्छ सुखं मुद्घु नागलोकेश्वरि विस्तरात् ।
तत आनन्दमनवा गतश्चित्राङ्गदस्तजम् ॥”

इत्याचारनिर्णयतन्त्रम् ॥

(स्त्रियां टाप् । मणिपुरेश्वरस्य चित्रवाह-
नस्य कन्या । यथा, महाभारते । १।२१।१५।

“तस्य चित्राङ्गदा नाम दुहित्या चारुदर्शना ॥”)
चित्राङ्गदसः, स्त्री, (चित्राङ्गदं स्तुते प्रसूते इति ।
सू ड प्रसवे + क्तिप् ।) सखवती । सा आस-
माता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चित्राङ्गी, स्त्री, (चित्रमङ्गं यस्याः । स्त्रियां ङीप् ।)
मञ्जिष्ठा । कर्णजलौकाः । इति राजनिर्घण्टः ॥
चित्राटीरः, पुं, (चित्रां नक्षत्रविशेषं अटतीति ।
अट गतौ + बाहुलकात् ईरच् ।) चन्द्रः । (चित्रं
तिलकं अटति गच्छति प्राप्नोति बलिच्छागास-
बिन्दुभिरिन्द्रयः । अट + ईरच् ।) चण्डाकर्ण-
बलिच्छागासबिन्दुभिरङ्कितभासः । इति
मेदिनी । रे, २६३ ॥

चित्रापूपः, पुं, (चित्रो विचित्र आपूपः पिष्टकः ।)
पिष्टकभेदः । चित्ताइ पिटा इति भाषा । तत्-
पर्यायः । चन्द्रव्रणः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चित्रायसं, स्त्री, (चित्रमायसं लोहम् ।) तीक्ष्ण-
लोहम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चित्रिकः, पुं, (चित्रा नक्षत्रविशेषः सा पौर्ण-
मास्यामख्यस्य । चित्रा + ठन् ।) चैत्रमासः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

चित्रिणी, स्त्री, (चित्रं विचित्रतास्यस्याः । चित्र
+ इनिः + ङीप् ।) पद्मिन्त्यादिवतुर्बिधस्त्री-
मध्ये स्त्रीविशेषः । सा मीनगन्वा । तस्या लक्ष्यं
यथा । रतिमञ्ज्याम् । ४ ।

“भवति रतिरसज्ञा नातिदीर्घा न खर्वा
तिलकुसुमसुनासा स्निग्धोद्देशोत्पलाक्षी ।
कठिनघनकुचाट्टा सुन्दरी सा सुशीला
सकलगुणविचित्रा चित्रिणी चित्रवक्त्रा ॥”
(इयं हि ऋगजातीयपुरुषं लब्ध्वा सन्तुष्टा
भवति । यदुक्तं तत्रव । ८ ।

“शुश्रूके पद्मिनी तुष्टा चित्रिणी रमते ऋगम् ।
व्यभे शङ्किनी तुष्टा हस्तिनी रमते ह्ययम् ॥”
अस्यां रतिकरग्रकारमाह तत्रैव । २६ ।
“शीतुकारं सुखनं पीडा गले हस्तं च सुखनम् ।
चये चये स्तने हस्तं चित्रिणीरतिमादिप्रेतु ॥”)

चित्रेशः, पुं, (चित्रा नक्षत्रविशेषस्तस्या ईशः
पतिः ।) चन्द्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

चित्रोक्तिः, स्त्री, (चित्रा आश्चर्यकरौ उक्तिर्वाची ।)
आकाशवाणी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आश्चर्य-
कथनश्च ॥

चित्रौदनं, स्त्री, (चित्रमौदनम् ।) विचित्रान्नम् ।
इति यद्वयन्नतत्त्वम् ॥

चिद्रूपः, चि, हृदयाद्युः । इति भूरिप्रयोगः ।
(चित् ज्ञानमेव रूपं यस्य ।) ज्ञानमयः । यथा ।
चिद्रूपे परमात्मनीति योगशास्त्रम् ॥

चिन्ता, स्त्री, (चिन्तनमिति । चित्ति चिन्तायाम् +
“चिन्तिपूजिकथिक्कुम्बिचर्च ॥” ३ । ३ । १०५ ।
इति अड् ।) चिन्तना । चिन्तनम् । तत्पर्यायः ।
स्मृतिः २ आध्यात्मम् ३ । इत्यमरः । १ । ७ । २६ ॥
आध्या ४ ध्यानम् ५ । चिन्तितः ६ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ चिन्तिया ७ । इति द्रमसः ॥ (यथाह
कश्चित् ।